

Editorial

Vážení přátelé,

přichází k vám první letošní číslo České urologie a mně se dostalo při této příležitosti cti vás oslovit „editorialem“. Jen těžko se v této souvislosti mohu vyhnout klíčovému tématu letošního roku, kterým jsou volby do výboru České urologické společnosti. Skutečně, čtyři roky utekly jako vítr a my se opět všichni můžeme vyjádřit k tomu, kdo by nás měl zastupovat a kam by česká urologie měla směřovat.

Co se vlastně za ty poslední čtyři roky změnilo a co se více či méně podařilo? Jsem si samozřejmě vědom svého potenciálně zúženého pohledu na svět kolem nás, ale přesto si dovoluji začít výčtem pozitiv.

Počet členů naší společnosti se zvýšil zhruba o 50, převážně mladých urologů, a vzrostl i počet aktivně spolupracujících rezidentů. Na podporu vzdělávání mladých urologů byly v letech 2016–2018 vydány téměř dva miliony korun a snad i díky tomu úspěšně prošlo atestačními zkouškami několik desítek nových kolegů. Obor si tak udržuje personální životaschopnost, i když ani to ještě nezajišťuje dostatek odborníků ve všech krajích.

Každý rok se podařilo úspěšně uspořádat výroční konferenci s více než tisícem účastníků, významnými mezinárodními hosty, přítomností náměstka ministra zdravotnictví, ale i s „live“ přenosy špičkových urologických výkonů a zajímavým odborným programem. Kromě výroční konference se každoročně koná Jarní Edukační Urologické Sympozium (JEUS), cykly seminářů v jednotlivých krajích i kurzy „Školy funkční urologie“.

Společnost každoročně hospodařila se ziskem v řádu několika set tisíc korun.

Vedení společnosti či jeho zástupci aktivně vstupovali do jednání o úhradách urologických výkonů či léčebných pomůcek. Byla připravena a většinou i přijata řada registračních listů nových výkonů.

V novém zákoně o specializačním vzdělávání se podařilo udržet samostatný urologický kmen. Akreditační komise ve spolupráci s výborem připravila nový vzdělávací program, který přinese absolventům oproti předchozí verzi určité zjednodušení.

Přibyla celá řada nových docentů a profesorů urologie, což zvyšuje reputaci oboru. Do života se podařilo uvést nový nastavbový obor „Onkourologie“, což je klíčové pro udržení naší role v léčbě urologických nádorů v budoucnu.

Každoročně se konají setkání SAU a GPPU. Obě tyto organizace jsou aktivní a úzce spolupracují s výborem společnosti.

Podařilo se uspořádat akci pro veřejnost prezentující náš obor a po roce je plánováno její pokračování.

Návštěvnost webových stránek ČUS každoročně stoupá. Rozběhl se navíc projekt Twitter, což zvyšuje informační nabídku o dění ve společnosti – minimálně pro ty, komu tento typ komunikace vyhovuje.

Samozřejmě, že lze najít i negativa a smyslem této úvahy rozhodně nebylo vytvořit nějaký chvalozpěv.

Celé zdravotnictví bojuje s kritickými personálními problémy a situace se zřejmě v dohledné době zásadně nezlepší. Vztaženo na náš obor je evidentní, že urologů, ale i dětských urologů, by mělo být více, hlavně v některých regionech. Zásadním způsobem se za poslední čtyři roky zhoršila situace se středním zdravotnickým personálem, což se nějakým způsobem dotýká každého z nás. Šance na výrazné zlepšení není reálná.

V postgraduálním vzdělávání lékařů panuje s příchodem nového zákona naprostý chaos. Celý systém je navíc příliš komplikovaný a sešňerovaný zbytečnými formálními regulacemi, což ale ČUS změnit nemůže. I konkrétní výuka by mohla být po obsahové a hlavně po praktické stránce kvalitnější.

Úhrada za velkou část výkonů je stále ještě nedostatečná, stejně jako platy lékařů.

Urologie jako obor zaznamenala v posledních letech poměrně značné ztráty v oblasti léčby ženské inkontinence nebo v onkourologii. Je to sice do značné míry celosvětový trend, ale smířit se s tím nemůžeme.

Žijeme navíc ve světě, který se rychle mění, stará pravidla jsou často porušována a nejsou nahrazována novými. Celé to vede k obecně špatné

náladě, která úplně neodpovídá reálné materiální situaci – i to byl jeden z důvodů, proč jsem začal výčtem pozitiv.

Co z toho může nový výbor změnit či ovlivnit? Je jasné, že nemůže změnit celospolečenské trendy, ani globální rozhodování státních orgánů, může se však snažit svými kroky ovlivňovat jednání pro obor důležitá a vést je ku prospěchu urologické obce. A může také stanovit úroveň vzájemné komunikace a atmosféru v rámci společnosti – i to je pro kvalitu života nás všech velmi důležité. Není tedy úplně jedno, kdo bude členem výboru.

Ale teď mne napadá, že se změnila ještě jedna důležitá věc – a sice forma voleb, které poprvé proběhnou elektronickým způsobem. Osobně věřím, že tato forma bude atraktivnější i jednodušší pro řadu z vás a přinese zvýšení volební účasti. Současně doufám, že se mezi členy výboru objeví i nové mladé tváře – pro dynamiku společnosti to bude hodně důležité.

Váš

Marko Babjuk

Praha, 28. 2. 2019

Milí čtenáři,

od roku 2019 bychom vám rádi v České urologii představili novou rubriku Z urologické praxe v obrazech. Doba je rychlá, informací příliš mnoho, není často čas studovat vše dlouze a do hloubky. Obrazem tohoto trendu jsou například i sociální sítě, které se snaží v úsporné formě sdělit vše podstatné. Z tohoto formátu jsme se poučili (jen obsah se budeme snažit hlídat, aby byl skutečně kvalitní) a zavádíme zmíněnou novou rubriku s tím, že by měla prezentovat zajímavé postřehy z naší klinické praxe. A to zejména v obrazech, s minimem textu. Těšíme se na vaše postřehy, náměty, připomínky a zejména na vaše příspěvky. Rádi bychom publikovali tak maximálně jeden případ měsíčně, to znamená tři v jednom čísle, abychom vás příliš nezahltili. Pro potenciální autory byly doplněny pokyny pro autory.

Za kolektiv tvořící Českou urologii

Milan Hora, šéfredaktor